

Krönika februari i 2008

När jag sitter här och skriver årets första krönika så är det också den första på det året som EAI fyller hundra år. Det är egentligen fantastiskt att folk har hållit på och sprungit, kastat, och hoppat under alla dessa år i vår förening. För friidrotten var med från allra första början. Om det nu råkar vara någon som läser detta så är det två saker jag vill att ni gör. För det första bör ni läsa vår historik den är fantastiskt bra skriven av Sven P. När ni sedan nästa gång kommer ner på Ekevala så tänk på att redan i augusti 1908 tävlade folk på detta ställe. Då var det ingen färdig idrottsplats men marken fanns och insatserna gjordes. Under alla dessa år har ungdomen fostrats inom den fria idrotten. Friidrotten har haft enorma framgångar under denna tid. Jag skall be Sven om hjälp med att skriva några krönikor om människor och händelser under dessa 100 år. Själv älskar jag alla former av historia men jag är realist och tycker att de som kan det bäst också skall skriva om detta. Så Sven om du läser dessa rader så fundera över mitt förslag att ta fram händelser och personer från dessa 100 år.

Det som är framtid kommer så småningom också att bli historia. Låt oss hoppas på att det också blir en angelägen sådan. Det gäller naturligtvis allt. Det jag tänker på när jag skriver denna krönika är framförallt friidrotten i Skåne. Jag kommer att koncentrera mig på kast denna gång men har för avsikt att återkomma med andra grengrupper. Låt oss först konstatera att friidrotten inte alls drar till sig så många barn och ungdomar som vi kanske tror. Vän av ordningen påpekar kanske att alla våra stjärnor lockat till sig massor av nya friidrottare till föreningarna runt om i landet. Men dessa effekter är färskvara. Det gäller att behålla dem och receptet på detta är komplicerat. Ändå har vi lyckats väl inom EAI, detta beror på den stabila tränarkår vi haft samt att alla fått prova på olika grengrupper. Det finns de okunniga i ledande positioner ute i friidrotts Skåne som hävdar att man enbart skall träna sprint och hopp i föreningarna. Detta strider naturligtvis mot det sunda förnuftet. Men åsikterna finns och i en del föreningar så arbetar man utifrån dessa teser. För övrigt har skånsk friidrott tappat mycket terräng gentemot övriga landet. Det beror på att man inte tar gemensamma tag. Märk väl att detta inte är distriktets fel. Verksamheten skall ske ute i föreningarna och inte inne på kontoren. Jag tycker att man från distriktets sida är lyhörda och ställer upp. Jag är livrädd för att svensk friidrott är på väg dit simningen har hamnat idag. De stjärnor som finns där börjar komma till åren och återväxten inom denna sport är som jag ser det en ren katastrof. Det som hänt inom simningen var att alla skulle bli sprinters och då helst på frisim eller fjärilsim DE duktiga simmare som gillade längre distanser fick aldrig chansen. Jag ser samma fenomen inom friidrotts Skåne. Det ä bara hopp och sprint som de stora klubbarna prioriterar. På sikt kan det innebära att Vi inom svensk och skånsk friidrott återigen hamnar på en B nivå. EAI är ett lysande undantag när det gäller utövande av grengrupperna. Som jag alltid hävdar beror detta på ledarna. Jag brukar ta Gert – Åke som exempel. Han har i många år stått uppe vid kulringen och låtit alla prova på. Detta har inneburit att vi fostrat många goda kastare. Sedan har Dick följt upp detta genom teknikutveckling. Men jag vill också här höja ett varningens finger. Gert – Åke måste få hjälp av intresserade föräldrar som inte skall vara rädda för att prova på som ledare. Denna våren kommer Gert – Åke att stå vid kulringen igen se då till att hjälpa honom. Samma sak gäller långlöparna. Det är väldigt tufft att bli långlöpare. Anders Gärderud brukar säga att sju års träning sju dagar i veckan gör så att man är på väg att bli en bra långdistanslöpare. Vi ämnen även i denna grengrupp det är då viktigt att ge dessa ungdomar samma möjlighet som andra. Även här har Gert – Åke tillsammans med Lennart lagt ner mycket jobb.

Det skulle ju handla om kast. Som vanligt blir det aldrig vad jag tänkt mig. Men denna grengrupp skall ändå få lite utrymme. Undertecknad och Börje Hägg var på en träff med distriktet i veckan. Få var de som kom. Ändå anser jag av mötet kan vara början till en rejäl satsning på kast. Ett projekt kommer att skrivas där målet är att utbilda ledare i kast. Detta kontinuerligt under ett års tid. Det handlar mycket om att hitta nya ledare samtidigt som kast blir accepterade i alla föreningar. Jag vill inte nämna några detaljer redan nu. Anledningen är att vi skall ha en träff till. Men så mycket kan jag säga att de som skall utbilda nya kasttränare är de elittränare vi har i Skåne. En a dessa är Dick Blom.

Ibland tar vi saker och ting för givet. Det är synd och lite tråkigt. Att vi har en egen representant på friidrottsförbundets årsmöte har inte uppmärksammats speciellt mycket här hemma. När jag talar med folk från andra föreningar så nämner de vår prestation med beundran i rösten. När män som Gert – Åke Ivarsson och Ulf Agrell hyllar oss för vår prestation så är det stort. Vi bör alla sprida detta till föräldrar och ungdomar. Av 161 föreningar som tog SM poäng slutade vi som 27:a , en bedrift.